

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κυριακή Η' Λουκά (Μεγαλομάρτυρος Μηνά)

11 Νοεμβρίου 2018

Απόστολος – ΠΡΟΣ Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Δ' 6 - 15

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστροκίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Απόστολος – Μετάφραση, ΠΡΟΣ Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Δ' 6 - 15

Αδελφοί, ὁ Θεὸς που εἶπε μέσα ἀπὸ το σκοτάδι νὰ λάμψει φως, αὐτὸς ἔλαμψε μέσα στις καρδιές μας καὶ μας φώτισε νὰ γνωρίσουμε τὴ δόξα του στο πρόσωπο του Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ εμεῖς που ἔχουμε αὐτὸν τὸ θησαυρὸ εἴμαστε σαν τὰ πῆλινα δοχεῖα· ἐτσι γίνεται φανερό πως ἡ υπερβολικὴ ἀξία του θησαυροῦ αὐτοῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεό κι ὄχι ἀπὸ μας. Ἀν καὶ μας πιέζουν ἀπὸ παντοῦ, δε μας καταβάλλουν. Βρισκόμαστε σε ἀδιέξοδο, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζομαστε. Μας καταδιώκουν, ὁ Θεὸς ὁμως δε μας εγκαταλείπει. Μας ρίχνουν κάτω, μα δε χάνουμε τὸν ἀγῶνα. Συνεχῶς υποφέρουμε σωματικὰ μετέχοντας ἐτσι στο θάνατο του Κυρίου Ἰησοῦ, γιὰ νὰ φανερωθεῖ στο πρόσωπό μας ἡ ζωὴ του ἀναστημένου Ἰησοῦ. Δηλαδή εἴμαστε ζωντανοί, ἀλλὰ ἐκθέτουμε συνεχῶς τὸν εαυτό μας στο θάνατο γιὰ χάρι του Ἰησοῦ, ὥστε νὰ φανερωθεῖ στο θνητό μας σῶμα ἡ ζωὴ του Ἰησοῦ. Ἐτσι, ἐμᾶς μας ἀπειλεῖ συνεχῶς ὁ θάνατος, ἐνῶ εσεῖς κερδίζετε τὴ ζωὴ. Ἔχουμε, λοιπόν, τὴν ἴδια ἐμπιστοσύνη στο Θεό, που ἀναφέρει ἡ Γραφή: Ἐμπιστεύτηκα τὸν εαυτό μου στο Θεό, γι' αὐτό καὶ μίλησα. Κι εμεῖς ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στο Θεό, γι' αὐτό καὶ κηρύττουμε. Ξέρουμε ὅτι ὁ Θεός, που ἀνέστησε τὸν Κύριο Ἰησοῦ, θα ἀναστήσει καὶ ἐμᾶς διὰ του Ἰησοῦ καὶ θα μας παρουσιάσει μπροστὰ του μαζί σας. Ὅλα, λοιπόν, γίνονται γιὰ σας. Ἐτσι, ὅσο πιο πολλοὶ δεχτοῦν τὴ χάρι, τόσο πιο μεγάλη θα εἶναι ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ δοξολογία πρὸς τὸ Θεό.

Ευαγγέλιο - ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ Ι΄ 25-37

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν και λέγων· διδάσκαλε, τι ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ο δε εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τι γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ο δε ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης της καρδιάς σου και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου και ἐξ ὅλης της ἰσχύος σου και ἐξ ὅλης της διανοίας σου, και τον πλησίον σου ὡς εαυτόν. εἶπε δε αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τούτο ποίει και ζήσῃ. ο δε θέλων δικαιῶν εαυτόν εἶπε πρὸς τον Ἰησοῦν· και τις ἐστί μου πλησίον; ὑπολαβὼν δε ο Ἰησοῦς εἶπεν· ἄνθρωπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, και λησταίς περιέπεσεν· οἱ και ἐκδύσαντες αὐτόν και πληγὰς ἐπιθέντες ἀπήλθον ἀφέντες ἡμιθανή τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δε ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, και ἰδὼν αὐτόν ἀντιπαρήλθεν. ὁμοίως δε και Λευῖτης γενόμενος κατὰ τον τόπον, ἐλθὼν και ἰδὼν ἀντιπαρήλθε. Σαμαρείτης δε τις οδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, και ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη, και προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον και οἶνον, ἐπιβιβάσας δε αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον και ἐπεμελήθη αὐτοῦ· και ἐπὶ την αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεί και εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, και ὅτι ἀν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι τις οὖν τούτων των τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι του ἐμπροσθέντος εἰς τους ληστές; ο δε εἶπεν· ο ποιήσας το ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ο Ἰησοῦς· πορεύου και συ ποίει ὁμοίως.

Ευαγγέλιο - Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ Ι΄ 25-37

Εκείνο τον καιρό, κάποιος νομοδιδάσκαλος παρουσιάστηκε στον Ιησού, και για να τον φέρει σε δύσκολη θέση του εἶπε: «Διδάσκαλε, τι πρέπει να κάνω για να κερδίσω την αἰώνια ζωή;» Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ο νόμος τι γράφει;» Εκείνος ἀπάντησε: «Να ἀγαπᾶς τον Κύριο το Θεό σου μ' ὅλη την καρδιά σου και μ' ὅλη την ψυχή σου, μ' ὅλη τη δύναμή σου και μ' ὅλο το νου σου· και τον πλησίον σου ὅπως τον εαυτό σου». «Πολύ σωστά ἀπάντησες», του εἶπε ο Ιησούς· «αὐτό κάνε και θα ζήσεις». Εκείνος ὁμως, θέλοντας να δικαιολογήσει τον εαυτό του, εἶπε στον Ιησού: «Και ποιος εἶναι ο πλησίον μου;» Πῆρε τότε ἀφορμή ο Ιησούς και εἶπε: «Κάποιος ἄνθρωπος, κατεβαίνοντας ἀπὸ τα Ἱεροσόλυμα για την Ἱεριχώ, ἔπεσε πάνω σε ληστές. Αὐτοὶ τον ξεγύμνωσαν, τον τραυμάτισαν και ἔφυγαν παρατώντας τον μισοπεθαμένο. Ἀπὸ ἐκεῖνο το δρόμο ἔτυχε να κατεβαίνει και κάποιος ἱερέας, ο οποίος τον εἶδε, ἀλλὰ τον προσπέρασε χωρὶς να του δώσει σημασία. Το ἴδιο και κάποιος λευίτης, που περνούσε ἀπὸ ἐκεῖνο το μέρος· παρ' ὅλο που τον εἶδε κι αὐτός, τον προσπέρασε χωρὶς να του δώσει σημασία. Κάποιος ὁμως Σαμαρείτης που ταξίδευε, ἦρθε πρὸς το μέρος του, τον εἶδε και τον σπλαχνίστηκε. Πῆγε κοντά του, ἀλείψε τις πληγές του με λάδι και κρασί και τις ἔδεσε καλά. Μάλιστα τον ἀνέβασε στο δικό του τὸ ζῶο, τον οδήγησε στο πανδοχεῖο και φρόντισε γι' αὐτόν. Την ἄλλη μέρα φεύγοντας ἔβγαλε κι ἔδωσε στον πανδοχέα δύο δηνάρια και του εἶπε: φρόντισέ τον, κι ὅτι παραπάνω ξοδέψεις, ἐγὼ ὅταν ξαναπεράσω θα σε πληρώσω. Ποιος λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς τους τρεις κατὰ τη γνώμη σου ἀποδείχτηκε πλησίον ἐκείνου που ἔπεσε στους ληστές;» Ο νομοδιδάσκαλος ἀπάντησε: «Εκείνος που τον σπλαχνίστηκε». Τότε ο Ιησούς του εἶπε: «Πῆγαινε, και να κάνεις κι ἐσύ το ἴδιο».

11 Νοεμβρίου 2018, Ἐκδοση Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία

Πηγή: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, Ἐκδοση Ἱεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαὴλ Μαλιάπης